

Sygn. akt IV KO 99/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15 listopada 2017 r.  
wniosku Sądu Rejonowego w R. z dnia 20 września 2017 r., sygn. akt III K (...),  
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,  
na podstawie art. 37 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**przekazać sprawę aktu oskarżenia przeciwko D. K.,  
do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M.**

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 września 2017 r. (sygn. akt III K (...)) Sąd Rejonowy w R. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. sprawy przeciwko D. K. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Uzasadnił to postąpienie faktem, że przeciwko D. K. wniesiono do tegoż sądu akt oskarżenia związany z czynem z art. 233 § 1 k.k., a dotyczącym złożenia nieprawdziwych zeznań w sprawie V K (...) w przedmiocie poniesionych kosztów związanych z przechowywaniem przedmiotów oddanych mu na przechowanie (m.in. co do zawarcia umowy przechowania i podstawy wystawionych faktur VAT). Ponadto podkreślono we wniosku, że zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa złożyła SSO B. W. i może zachodzić w sprawie konieczność przesłuchania innych sędziów Sądu Okręgowego w G., którzy brali udział w sprawie w przedmiocie wniosków oskarżonego o zwrot kosztów przechowania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Przekazanie sprawy winno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie oraz o tym, że tylko przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do trafnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego procesu. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego odstępianie od rozpoznania sprawy w sądzie miejscowo właściwym ma charakter wyjątkowy i może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości (tak m.in. w postanowieniu z dnia 4 lipca 2006 r. V KO 55/06, Biul.SN 2006/8/17).

W niniejszej sprawie zachodzi tego rodzaju przypadek. Charakter sprawy karnej przeciwko D. K. sprawia, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że w sprawie będą przesłuchiwanymi sędziowie Sądu Okręgowego w G., który jest sądem odwoławczym wobec Sądu Rejonowego w R. Okoliczność, że sprawa karna prowadzona w sądzie rejonowym, którego orzeczenie może zostać zaskarżonego do Sądu Okręgowego w G., a w której to sprawie przesłuchiwanymi są sędziowie tego ostatniego Sądu może wzbudzić przekonanie u obserwatorów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, że nie ma warunków do rzetelnego i obiektywnego jej rozpoznania. Naturalnie owo przekonanie jest błędne, ale w istocie specyficzna konfiguracja sprawy karnej powoduje, że zasadne jest przekazanie sprawy innemu sądowi rejonowemu, w stosunku do którego sądem odwoławczym nie jest Sąd Okręgowy w G.

Wobec powyższego sprawę przekazuje się do Sądu Rejonowego w M.

r.g.